

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sacrosancti Et Oecvmenici Concilii Tridentini, Pavlo III.
Ivlio III. Et Pio IV. Pont. Max. celebrati, Canones Et
Decreta**

Tridentinum <1545-1563, Trient>

Coloniae, 1615

De ministro huius Sacramenti, & Absolutione.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42415

dōtem, et si Christus non vetuerit, quin aliquis
 in vindictam suorum scelerū, & sui humilia-
 tionem, cum ob aliorum exēplum, tum ob Ec-
 clesie offense adificationē, delicta sua publicē
 confiteri possit: nō est tamen hoc diuino præce-
 pio mandatum, nec satis consultē humane ali-
 quā lege præciperetur, vt delicta præsertim se-
 creta, publica essent cōfessione aperiēda. vnde
 cū a sanctissimis, a & antiquissimis patrib.
 magno vnanimiq; consensu, secreta Confessio
 sacramentalis, qua ab initio Ecclesia sancta vsa
 est, & modō etiam viitur, fuerit semper com-
 mendata; manifestē refellitur inanis eorū ca-
 lumnia, qui eā à diuino mandato alienam, &
 inuentum humanum esse, atque à b Patrib. in
 Concilio Lateranensi congregatis, initium ha-
 buisse docere non verētur, neque enim per La-
 teranense Cōcilium Ecclesia c̄ statuit, vt Chri-
 sti fideles cōfiterētur, quod iure diuino neces-
 sarium, & institutum esse intellexerat: sed vt
 præceptum Confessionis, saltem semel in anno,
 ab omnibus, & singulis, cum ad annos discre-
 tionis peruenissent, impleretur. vnde iam in v-
 niuersa Ecclesia cū ingēti animarū fidelīū fru-
 ctu, obseruatur mos ille salutaris cōfite di, sacro
 illo & maximē acceptabili tēpore Quadragesi-
 me: quē morē hec S. Synod. maximē probat et
 amplectitur, tanquā piū, & meritō retinendū.

De ministro huius Sacramenti &
 Absolutione.

a Conc.
 Cabilon.
 c. 33.

b infra
 can. 8. 14.

c Conc.
 Late. sub
 Ina. 3. ca.
 21. c. om-
 nis vtri-
 usque de
 pecc. &
 remiss.

CAPVT VI.

a infrā
can. 10.

b Mat.
16. & 18.

c Ioa. 20.

d supra
Sess. 7. de
sacram.
can. 10.

e c. secū-
dū ecclē.
9. dist. &
c. nō no-
cet. 1. q. 1.

Circa ministrum autem huius Sacramēti, declarat sancta Synodus falsas esse, & à veritate Euangelij penitus alienas doctrinas omnes, quæ ad alios quosuis homines præter Episcopos, & Sacerdotes, Clauium ministerium perniciosè extendunt; putantes verba illa Domini: *b* *Quæcunq;* alligaueritis super terrā, erunt alligata & in cælo; & quæcunq; solueritis super terrā, erunt soluta & in cælo, & c. Quorum remisistis peccata, remittuntur eis: et quorū retinueritis, retenta sunt: ad omnes Christi fideles indifferenter, & promiscuè, d contra institutionē huius Sacramēti, ita fuisse dicta, vt quibus potest atē habeat remittēdi peccata publica quidem per correptionem, si correptus acquieuerit; secreta verò per spontaneā Cōfessionem, cuiuscumque factam. Docet quoq; etiam sacerdotes, qui peccato mortali tenentur, per virtutē Spiritus S. in ordinatione collatā, tāquā Christi ministros, functionē remittēdi peccata exercere, eosq; prauè sentire, qui in malis sacerdotib. hanc potest atē non esse contendūt. *e* Quāuis autē Absolutio sacerdotis alieni beneficii sit dispensatio: tamen non est solum nudum ministeriū, vel annunciādi Euangeliū, vel declarādi remissa esse peccata; sed ad instar actus iudicialis: quo ab ipso, velut à iudice, sentētia pronuntiatur. atq; ideo nō debet pœnitens ad-

cō sibi

eo sibi de sua ipsius fide blandiri, vt etiam a si a inf. cā. 9
 nulla illi adsit contritio, aut sacerdoti animus
 serio agendi, & verè absoluendi desit: putet ta-
 mē se propter suam solam fidem, vere & corā
 Deo esse absolutum. nec enim fides sine pœni-
 tentia remissionem vllam peccatorum præ-
 staret: nec is esset, nisi salutis suæ negligentissi-
 mus, qui sacerdotem ioco se absoluentē cogno-
 sceret: & non alium, serio agentem, sed ulò re-
 quireret.

Vide post
 finem hu-
 ius libri.

De casuum reseruatiōe.

CAPVT VII.

QVonia igitur natura, & ratio iudicij il-
 lud exposcit, vt sententia in subditos dū b c. si epi-
 taxat feratur: b persuasum semper in Ecclesia scopus, de
 Dei, & verissimum esse Synodus h.ec pœ. in 6.
 confirmat, nullius momenti absolutionem eā
 esse debere, quam sacerdos in eum profert, in
 quem ordinariam aut subdelegatā non habet c. c. si quis
 iurisdictionem. Magnoperè verò ad Christiani suadente
 populi disciplinā pertinere, sanctissimis Patri- 17. q. 4. c.
 bus nostris visum est vt atrociora quædam & ita quo-
 grauiora crimina à quibusuis, sed à summis rundā de
 duntaxat Sacerdotibus absoluerentur, c vnde iud. c. cō.
 meritò Pontifices Max. pro suprema potestate, q. de sen.
 sibi in Ecclesia vniuersa tradita, causas aliquas excomm.
 criminū grauiores suo potuerūt peculiari iu- c. quicūq;
 dicio reseruare Neq; dubitandum est, quando eod. tit.
 omnia, quæ à Deo sunt, ordinata sunt, quin hoc in 5. &
 idem d'Episcopis omnibus in sua cuiq; diocesi dist. 2.
 in Clem. eod. tit.